

Život Cirkvi

Ročník 17

39/2010

V Dóme sv. Martina v Bratislave vystavili repliku uhorskej koruny

Komu a čomu veríme?

Štatistický úrad jednej z najväčších talianskych diecéz uverejnil pred niekoľkými rokmi údaje o návštevnosti nedeľných svätých omší. Podľa štúdie klesá nedeľná návštevnosť kostola úmerne so vzdelaním. Najviac prichádzajú do kostola tí, ktorí ukončili len základnú školu. Tí, ktorí ukončili strednú školu prichádzajú veľmi zriedkavo. Od tohto bodu však krivka začne prudko stúpať. Vysokoškolsky vzdelaní ľudia prichádzajú na nedeľnú svätú omšu zhruba v takom zastúpení ako prvá skupina.

Samozrejme, podobné prieskumy nie sú merítkom viery, ktorú koniec koncov pozná v našich srdciach len Boh. Na niečo nás však štatistika upozorňuje. Chodiť dnes pravidelne do kostola a prežívať vieru i navonok sa stáva znakom antikonformizmu. Spodná časť krivky nám pripomína časť Nového Zákona, kde Ježiš hovorí o jednoduchých a tých s čistým srdcom. A čo sa týka vrchnej časti krivky, pomôže nám citát Jeana Guittona: „Kresťanstvo sa nebojí kultúry, ale polokultúry. Bojí sa povrchnosti, sloganov, prázdnych kritik bez východiska.“ A to je presne obraz strednej časti krivky, ktorá je často obrazom vzdelania európskej spoločnosti, ktorá vedie k priemernosti, ktorá zaručuje slušné prežitie bez problémov. Hoci za cenu polovičatosti a uspokojenia.

Je Ježiš dnes prijímaný verejnou mienkou? Áno, určite. Hlavný Hrdina evanjelia má skutočne „výborný obraz médií“. Takmer nestretáme niektorého zo súčasných „majstrov“, ktorí by odmietal obdivovať učenie a osobu Ježiša Krista. „Je to logické, prirodzené!“, zvolali by ste zaručene pred podobnou otázkou. Ako nechváliť a neuznávať etiku Evanjelia hoci len na ľudskej úrovni?

V skutočnosti to však tak vždy nebolo. Liberalizmus, ktorý riadil Renesanciu a skončil až pri koreňoch fašizmu, odmietal Krista slovami: „Ukrižovaný mučeník, čo križuješ ľudí...“ Aj agresívny socializmus okrem „Krista- proletára“ len ťažko prijímal niečo z jeho Osoby. „Rozsievateľ pochybností, odcudzovač nás“. A Mussolini, predstaviteľ fašizmu, šéfredaktor „L'Avanti“ napíše: „Ježiš nikdy neexistoval. A ak áno, tak to bol malý a smiešny človečik.“ Arogancia idealizmu, ktorý panoval v Európe v prvej polovici minulého storočia, videl v Ježišovi len akúsi podobu Deda Mráza, teda postavu z legiend a bájok. Nehovoriac už o „múdrych“ spisoch, ktoré vychádzali v Moskve a Leningrade v sídlach „vedeckého ateizmu“.

Ak teda pozrieme do minulosti a porovnáme ju so súčasnosťou, vidíme tu radikálnu zmenu. Ba čo viac, toto znovuobjavenie Krista je jedným z rozhodujúcich známkov našej novej doby. Napriek tomu treba byť však pri jasaní obozretní. I dnes sú totiž hnutia, ktoré so zavrnutím kresťanstva zavrhnú

i samotného Krista. Medzi nimi silné americké hnutia extrémnych feministiek, homosexuálov, či iných radikálov. Medzi nimi i silná skupina „ekologistov“, pre ktorých je jedinou cestou spásy návrat a splynutie s prírodou. Návrat k pohanskému zbožšteniu prírody vytláča Boha osobného. Pre nich má miesto nanajvýš tak zidealizovaný Sv. František, ktorý je však potom už len úbohým karikatúrou panteistu.

Odpoveďou na otázku nám môže byť i poznámka Sorena Kierkegaarda: „Kristus nepotrebuje obdivovateľov, ale učeníkov. Nepotrebuje, aby sme ho obdivovali, ale aby sme ho nasledovali. Meno Ježiš nič nehovorí až do chvíle, keď k nemu slobodne pridáme i Kristus!“.

Kristovo učenie počas storočí bolo často vytrhnuté z prostredia Cirkvi a skončilo vždy v niektorom z extrémov. V utópiách, fundamentalizmoch, maximalizmoch... „Cirkev je krotiteľkou levov“, hovorieval Chesterton. Dokáže dať formu evanjeliovým blahoslavenstvám, aby sa nestali mantinelmi extrémizmov.

Je teda potešiteľný dnešný záujem o Krista, no nesmie to byť pre nás bod uspokojenia, ale výzva k evanjelizácii. S jedným handicapom navyše. Na rozdiel od prvých kresťanov nemôžeme počítať s tým, že naša správa o Kristovi bude novinkou. Nájdeme ľudí preplnených infomáciami, ktorým chýba to podstatné- príklad a odvaha, že to nie je len pekná teória, ale cesta, ktorú nám ukázal sám Boh.

Zrieknutie sa viery nevytvára neverectvo, ale naopak sklon k poverám. Dráma neveriaceho človeka dnešnej doby teda nie je v tom, žeby „neveril v nič“, ale v tom, že „verí všetkému“.

Opúšťa „rozprávky pre deti“ rozprávanie Biblie o stvorení sveta, ale bez problémov verí rozprávke o „prvotnej polievke“, z ktorej mali vzniknúť náhodným vývinom osobnosti ako Leonardo da Vinci, či Albert Einstein. Prestali počúvať kňazov, aby sa stali otrokmi hlásateľov falošnej tolerancie a bezbrehých práv na všetko. Neveria viac na večný život v raji, ale utápajú sa myšlienkou na raj pozemský. S posmechom sa vyjadrujú o „katolíckych poverách“, no pritom sa nechávajú zotročiť rôznym guru, mágom a šarlatánom. Tento „sektor“ je dnes už tretím najvýnosnejším obchodom. Nasleduje hneď po pornografii a drogách. A tak éra, ktorú začínajú nazývať „post-kresťanská“, sa vlastne stáva érou „pred-kresťanskou“, ako hovorí Vittorio Messori.

Je to vidieť napríklad i v hoteloch a lietadlách. Nikde tu nenájdete izbu alebo sedadlo označené číslom 13 či 17. A tak sa dostávame do novopohanskej doby, kde čísla zohrávali podstatnú úlohu v osude človeka. Kto teda verí poverám? A kto je ochotný veriť Bohu, ktorý prichádza medzi nás?

RV, Jozef Kováčik

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (26. septembra, RV) - Na nádvorí Apoštolského paláca v Castel Gandolfo sa zišli pútnici, aby sa spoločne s pápežom pomodlili modlitbu Anjel Pána a vypočuli si jeho príhovor:

„Drahí bratia a sestry!

V evanjeliu tejto nedele (Lk 16, 19-31) Ježiš rozpráva podobenstvo o boháčovi a chudobnom Lazárovi. Prvý žije v luxuse a sebeckte a keď zomrie, skončí v pekle.

Kým chudobného, ktorý sa živil zo zvyškov boháčovho stola, po jeho smrti anjeli odnesú do večného Božieho príbytku a svätých. „Blažení chudobní,“ povedal Pán svojim učeníkom, „lebo vaše je Božie kráľovstvo“ (Lk 6, 20). Ale poslanstvo podobenstva ide ešte ďalej: pripomína, že pokiaľ sme na tomto svete, musíme počúvať Pána, ktorý k nám hovorí skrze Sväté Písmo a žiť podľa jeho vôle, inak po smrti bude príliš neskoro na pokánie.

A tak toto podobenstvo nám hovorí dve veci: prvá, že Boh miluje chudobných a dvíha ich z poníženia a druhá, že náš večný osud je podmienený naším chovaním. Je na nás, či budeme nasledovať cestu, ktorú nám ukázal Boh, aby sme dosiahli život a touto cestou je láska, nie chápaná iba ako pocit, ale ako služba druhým v láske Krista.

Šťastnou náhodou budeme zajtra sláviť sviatok sv. Vincenta de Paul, patróna katolíckych charitatívnych organizácií, na ktorý pripadá výročie 350 rokov od jeho smrti. Vo Francúzsku v roku 1600 sa dotýkal vlastnou rukou ostrého kontrastu medzi najbohatšími a najchudob-

nejšími. Ako kňaz navštevoval ako šľachtické kruhy, tak i vidiek, ako aj chudobné štvrte Paríža. Poháňaný Kristovou láskou Vincent de Paul vedel zorganizovať stabilné formy služieb ľuďom na okraji spoločnosti, ktoré viedli ku vzniku tzv. „Charitées“, teda skupín žien, ktoré venovali svoj čas a svoj majetok tým, ktorí boli najviac odsunutí na okraj spoločnosti. Z týchto dobrovoľníčok sa niektoré rozhodli plne venovať sa Bohu a chudobným, a tak spolu

so sv. Lujzou de Marillac svätý Vincent založil „Dcéry Lásky“, prvú ženskú kongregáciu, ktorá žila svoje zasvätenie „vo svete“, medzi ľuďmi, s chorými a núdzovými.

Drahí priatelia, iba Láska s veľkým „L“ daruje pravé šťastie! Na to poukazuje i ďalší svedok, dievčina, ktorá bolo včera vyhlásená za blahoslavenú tu v Ríme. Hovorím o Chiare Badanovej, talianskom dievčati, narodenom v roku 1971, ktoré postihla smrteľná choroba vo

veku necelých 19-tich rokov, ale ktoré bolo pre všetkých lúčom svetla, ako hovorí jej prezývka „Chiara Luce“. Farnosť, diecéza Acqui Terme a Hnutie fokoláre, ku ktorému patrila, dnes oslavuje - a je to sviatok pre všetkých mladých ľudí, ktorí v nej môžu nájsť príklad kresťanskej dôslednosti. Jej posledné slová úplného stotožnenia sa s Božou vôľou boli: „Ciao mama. Buď šťastná, pretože ja som šťastná.“ Vzdajme Bohu chválu, pretože jeho láska je silnejšia než zlo a smrť a ďakujme Panne Márii, ktorá vedie mladých ľudí i cez ťažkosti a utrpenia k tomu, aby si zamilovali Ježiša a objavili krásu života.“ -pd-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Svätá Matilda z Hackebornu

Drahí bratia a sestry,

dnes by som vám chcel porozprávať jednej z významných postáv kláštora v Helfte, o svätej Matilde z Hackebornu, ktorá žila v trinástom storočí. Jej spolusestra Gertrúda Veľká v šiestej časti svojho diela Liber specialis gratiae (Kniha zvláštnych milostí), kde hovorí o osobitných milostiach, ktoré Boh daroval svätej Matilde, píše takto: „To, čo sme napísali, je veľmi málo oproti tomu, čo ešte chýba. Len na Božiu slávu a pre dobro blížnych zverejňujeme tieto veci, pretože sa nám zdá nesprávne ich zamlčať – o mnohých milostiach, ktoré Matilda dostala od Boha nie pre seba samú, ale – ako sa domnievame – pre nás a pre tých, čo prídu po nás“ (Mechthild von Hackeborn, Liber specialis gratiae, VI, 1).

Toto dielo zredigovala svätá Gertrúda spolu ešte s ďalšou sestrou z helftského kláštora, a jeho príbeh je naozaj pozoruhodný. Matilda vo svojich päťdesiatich rokoch prežila hlbokú duchovnú krízu spojenú s telesným utrpením. V tomto stave sa zdôverila svojim dvom spolusestrám, že Boh ju od detstva riadil zvláštnymi milosťami. Nevedela však, že jej priateľky všetky zapisujú. Keď sa o tom dozvedela, bola tým najprv veľmi zaskočená a znepokojená. Pán ju však upokojil a dal jej vedieť, že to, čo napísali, malo slúžiť na Božiu slávu a pre dobro blížnych (cfr. ibid. II,25; V,20). A tak sa toto dielo stalo hlavným prameňom, z ktorého i dnes možno čerpať informácie o živote a duchovnosti tejto našej svätice.

Kniha nás uvádza do rodiny baróna z Hackenbornu, ktorá bola jednou z najurodzenejších, najbohatších a najmocnejších v Durínsku, pokrve spojená aj s cisárom Fridrichom II – a vstupujeme jej prostredníctvom aj do helftského kláštora, a to do najslávnejších čias jeho existencie. Barón už v kláštore mal jednu zo svojich dcér – Gertrúdu z Hackenbornu (1231/1232 – 1291/1292), ktorá bola dôležitou postavou, opátkou v období celých 40 rokov, počas ktorých v kláštore dokázala prehlbiť duchovnosť a priviesť ho k nevídanému rozkvetu: z kláštora sa stalo centrum mystiky a kultúry, škola teologickej i vedeckej formácie. Gertrúda ponúkla mníškam vysoký stupeň intelektuálnej učnosti, ktorý im umožnil rozvinúť duchovnosť založenú na Svätom písme, liturgii a patristickej tradícii v duchu rehoľných pravidiel a spirituality cistercitov. Zvláštnu obľubu mala Gertrúda pre svätého Bernarda z Clairvaux a Viliama zo St-Thierry. Bola skutočnou učiteľkou, príkladnou vo všetkom, tak v evanjeliovej radikálnosti, ako aj v apoštolskom nadšení. Matilda už ako dievča zažila a osvojila si duchovné a kultúrne prostredie vytvorené svojou sestrou – a neskôr mu vtláčila svoju vlastnú pečať.

Matilda prichádza na svet v roku 1241 alebo 1242 na zámku v Helfte, ako tretia dcéra miestneho baróna. Ako sedemročná spolu s matkou navštevuje svoju sestru v kláštore Rodersdorf. Je tak nadšená týmto prostredím, že hneď vrúčne zatúži doňho patriť. Stane sa teda chovankyňou kláštora a v roku 1258 aj mníškou – v konvente, ktorý sa medzičasom presunul do Helfty, patriacej pod Hackebornovcov. Vyniká pokorou, horlivosťou, prívetivosťou, čírosťou a nevinnosťou života, ale aj dôvernosťou a intenzitou, ktorou prežíva vzťah s Bohom, s Pannou Máriou a so svätými. Je obdarená mimoriadnymi prirodzenými aj duchovnými kvalitami – „znalosťami, inteligenciou, poznaním literatúry a tiež neobyčajne lahodným hlasom: toto všetko ju predurčuje, aby sa pre kláštor stala skutočným pokladom po každej stránke“ (Ibid., Proemio). A tak sa tento „Boží slávik“ – ako ju všetci volajú – ešte vo veľmi mladom veku dostane na čelo kláštornej školy i chóru, a dostane za úlohu byť aj majsterkou novíciek. Všetky tieto veci vykonáva s talentom a neúnavnou horlivosťou – nielen pre dobro mníšok, ale aj pre každého, kto túži načerpať z jej učnosti a dobroty.

Osvietená Božím darom mystickej kontemplácie, Matilda skladá aj početné modlitby. Je učiteľkou vernej doktríny a veľkej pokory, radkyňou, tešiteľkou, sprievodkyňou pri duchovnom rozlišovaní. Ako čítame, „rozdávala učenie s takou hojnosťou, akú nikdy dovtedy nebolo v kláštore vídať – a obávame sa, že už ani nikdy vídať nebude. Sestry sa okolo nej zhromažďovali na počúvanie Božieho slova ako okolo kazateľa. Bola útočiskom a tešiteľkou pre všetkých a z Božieho daru mala milosť slobodne odhaľovať tajomstvá srdca každého človeka. Mnohí, nielen z kláštora, ale

aj zvonku, rehoľníci aj laici, prichádzali zďaleka a potom dosvedčovali, že táto svätá panna ich oslobodila od bôľov a zármutkov a že nikde nezažili toľko útechy ako u nej. Zložila tiež a naučila ľudí také množstvo modlitieb, že keby sme dali všetky dohromady, vytvorili by knihu väčšiu než celý žaltár“ (Ibid., VI,1).

V roku 1261 prichádza do kláštora päťročná dievčaťko menom Gertrúda: zveria ju na výchovu Matilde, ktorá má práve 20 rokov. Tá ju tak vyučuje a duchovne sprevádza, že sa z nej časom stáva nielen jej vynikajúca žiačka, ale aj dôverníčka. V roku 1271 alebo 1272 vstupuje do kláštora aj Matilda z Magdeburgu. Na jednom mieste sa tak stretávajú štyri veľké ženy – dve Gertrúdy a dve Matildy – sláva celého nemeckého kláštorného života. Počas dlhého života stráveného v kláštore Matildu neustále postihujú ťažké utrpenia, ku ktorým si pridáva ešte tvrdšie pokánia za obrátenie hriešnikov. Takýmto spôsobom sa podieľa na Pánovom utrpení až do konca svojho života (cfr. ibid., VI, 2). Modlitba a kontemplácia sú živnou pôdou jej existencie: zjavenia, jej vyučovanie, služba blížnemu, cesta viery a lásky – toto všetko tu má svoj základ a svoje prostredie. V prvej knihe diela *Liber specialis gratiae* jej spolusestry zozbierali všetko, čím sa im Matilda zdôverila na sviatky Pána, svätých a obzvlášť na sviatky Panny Márie. Schopnosť, s akou táto svätica dokázala prežívať liturgiu v jej rozličných súčasťiach, čo aj v tých najjednoduchších, je naozaj pôsobivá – rovnako tiež spôsob, akým ju dokázala preniesť do každodenného kláštorného života. Niektoré jej obrazy, výrazy a aplikácie sú síce vzdialené nášmu spôsobu vnímania, keď však vezmeme do úvahy život v kláštore a jej povinnosti majsterky a vedúcej chóru, pochopíme neobyčajné schopnosti tejto vychovávateľky a formátorky, ktorá pomáha svojim spolusestrám intenzívne prežívať každý okamih kláštorného života vychádzajúc z posvätej liturgie.

V liturgickej modlitbe Matilda obzvlášť zdôrazňuje posvätné officium, slávenie svätej omše a predovšetkým sväté prijímanie. Tu je často unášaná do vytrženia – v hlbokej intimite s Pánom, v jeho láskyplnom a najsladšom Srdci, v obdivuhodnom rozhovore, v ktorom ho žiada o vnútorné svetlo a zároveň zvláštnym spôsobom oroduje za svoju komunitu a svoje spolusestry. V centre všetkého stoja Kristove tajomstvá, ku ktorým nás Panna Mária nabáda neustále kráčať po ceste svätosti: „Ak túžiš po pravej svätosti, zostaň blízko pri mojom Synovi; on je svätosť sama, ktorá posväcuje každú vec“ (Ibid., I,40). V tejto jej intimite s Bohom je prítomný celý svet, Cirkev, dobrodinci i hriešnici. Nebo i zem sa pre ňu spájajú v jedno.

Jej vízie, jej učenia a udalosti z jej života sú tu opísané výrazmi, ktoré evokujú liturgickú a biblickú reč. Tu vidno jej hlboké znalosti Svätého písma, ktoré bolo jej každodenným chlebom. Neustále sa k nemu vracia, zhodnocujúc biblické texty prečítané

v liturgii a čerpajúc z nich symboly, termíny, krajiny, obrazy a postavy. Najviac má rada evanjelium: „Slová evanjelia boli pre ňu zázračnou potravou, vyvolávali v jej srdci pocity takej sladkosti, že pre nadšenie neraz nevedela skončiť s čítaním... Spôsob, akým čítala tie slová, bol tak zaniatený, že vo všetkých vyvolával úctu a zbožnosť. Rovnako, keď spievala v zbere, bola celkom zahľbená do vzťahu s Bohom, unesená takým zápalom, že neraz vyjadrovala svoje pocity gestami... Inokedy zasa, uchvátená vo vytržení, nepočula tých, čo na ňu volali alebo ju chceli prebudiť a len neochotne sa vracala k vnímaniu vonkajších vecí“ (Ibid., VI, 1). V jednej z vízií jej sám Ježiš odporúča evanjelium; otvoriac ranu svojho najsladšieho Srdca, hovorí: „Pozri, aká veľká je moja láska; ak ju chceš dobre spoznať, nenájdeš ju nikde lepšie vyjadrenú ako v evanjeliu. Nikto nikdy nedokázal vyjadriť silnejšie a nežnejšie city, než sú tieto: Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás (Jn XV, 9)“ (Ibid., I, 22).

Drahí priatelia, osobná a liturgická modlitba, predovšetkým liturgia hodín a svätá omša tvoria základy duchovnej skúsenosti svätej Matildy z Hackebornu. Vedená Svätým písmom a živená eucharistickým chlebom, absolvovala cestu intímneho zjednocovania sa s Kristom, vždy v plnej vernosti Cirkvi. To je aj pre nás výzvou a pozvaním – aby sme prehĺbili svoje priateľstvo s Pánom, predovšetkým prostredníctvom každodennej modlitby a pozornej, vernej a aktívnej účasti na svätej omši. Liturgia je veľkou školou duchovnosti.

Matildina žiačka Gertrúda zaniateným spôsobom opisuje posledné okamihy jej života – veľmi ťažké, no prežiarené prítomnosťou Najsvätejšej Trojice, prítomnosťou Pána, Panny Márie, všetkých svätých a tiež pokrvnej sestry Gertrúdy. Keď nadišla hodina, v ktorej ju Pán chcel povolať k sebe, poprosila ho, aby ešte mohla trpieť pre spásu duší a Ježiš súhlasil s týmto posledným dôkazom jej lásky.

Matilda mala 58 rokov. Poslednú časť jej pozemského života poznačilo osem rokov ťažkých chorôb. Jej dielo a povest' jej svätosti sa rozšírili doďaleka. Keď nadišla jej hodina, „Vznešený Boh... jediná útecha duše, ktorá ho miluje... jej zaspieval: Venite vos, benedicti Patris mei... Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo... a prijal ju do svojej slávy“ (Ibid., VI, 8).

Svätá Matilda z Hackebornu nás zveruje Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu a Srdcu Panny Márie. Pozyva nás, aby sme vzdávali chválu Synovi srdcom Matky a oslavovali Máriu srdcom Syna: „Pozdravujem vás, ó Panna najctihodnejšia, v tej najsladšej rose, ktorá vás zaliala zo Srdca najsvätejšej Trojice; pozdravujem vás v sláve a v radosi, ktorou sa teraz tešíte vo večnosti: vás, ktorá ste pred všetkými stvoreniami neba i zeme boli prvou, vyvolenou ešte pred stvorením sveta! Amen“ (Ibid., I, 45).

Preklad: Martin Kramara

Benedikt XVI. sa prihovorił brazílskym biskupom

Vatikán (25. septembra, RV) – Aby sme obnovili seba aj spoločnosť, je potrebné odpustenie – túto myšlienku venoval Benedikt XVI. vo svojom príhovore brazílskym biskupom, ktorí sú na návšteve Ad limina apostolorum. Okrem toho zdôraznil, že Cirkev musí venovať mimoriadnu pozornosť mladým generáciám, ako to často opakoval aj pápež Ján Pavol II. „Pravda je taká“ – dodal pápež – „že všetci potrebujeme Pána, ako božského sochára, ktorý sníma nánosy, ktoré sú na Božej podobe, vpísanej v našom vnútri. Potrebujeme odpustenie, ako základ skutočnej obnovy, ktoré tým, že obnoví v našom vnútri nás, obnoví aj naše spoločenstvo. Len s odpustením sa vrátíme k pripodobneniu Kristovi a ako sv. Pavol budeme môcť povedať «Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus». Ako tiež Svätý Otec dodal, len vychádzajúc z takejto hĺbky obnovy jednotlivca sa rodí Cirkev. -sg-

Benedikt XVI. žiakom a učiteľom Pápežskej školy v Castel Gandolfe

Vatikán (24. septembra, RV) – „Drahí priatelia, vitajte v pápežovom dome“ – týmito slovami privítal Pápež Benedikt XVI. žiakov Pápežskej školy Pavla VI. v Castel Gandolfe, ktorých prijal včera v Apoštolskom paláci svojho letného sídla. V spontánnom príhovore žiakom, ich rodičom a učiteľom základnej školy, ktorú vedú sestry „Maestre Pie Filippini“ vyjadril radosť z toho, že ich môže aj vidieť, hoci duchom sú denne spolu „v tomto peknom Castel Gandolfe“, ako poznamenal Svätý Otec. Potom zaspomínal na svoje školské časy:

„...už je 77 rokov od vtedy, ako som ja začal chodiť do školy. Bolo to v malej dedinke s 300 dušami, povedal by som «na konci sveta», predsa sme sa naučili to podstatné. Naučili sme sa písať, čítať, pretože tak môžeme poznať myslenie druhých, čítať noviny, knihy, môžeme sa dozvedieť, čo sa stalo pred 2000 rokmi alebo ešte dávnejšie. Môžeme poznať kontinenty sveta a spolu komunikovať. A predovšetkým ide o jednu mimoriadnu vec: Boh napísal jednu knihu, teda našiel ľudí, ktorí napísali knihu z Božích slov, takže keď ju čítame, dozvedáme sa, čo nám hovorí Boh. A toto je veľmi dôležité. V škole sa učíte všetko nevyhnutné pre život a učíte sa aj poznávať Boha, Ježiša, a tak poznávať, ako žiť dobre.“

Svätý Otec povzbudil žiakov k vytváraniu priateľstiev, lebo takto sa tvorí jedna veľká rodina. Ale predovšetkým ich povzbudil k upevňovaniu priateľstva s Ježišom, ktorý im ukáže správnu a reálnu cestu života. V závere príhovoru im poďakoval za návštevu a osobitne za ich radosť.

-jak-

Benedikt XVI. sa rozlúčil s letným sídlom v Castel Gandolfe

Vatikán (27. septembra, RV) - V pondelok predpoledným Svätý Otec prijal v Sále Švajčiarskej gardy v letnom pápežskom sídle delegácie obecného zastupiteľstva Castel Gandolfa, bezpečnostných a civilných orgánov, náboženských spoločenstiev a ďalších pracovníkov, ktorí zabezpečujú služby v Apoštolskom paláci počas letného obdobia. V príhovore Benedikta XVI. na rozlúčku s cirkevnou a občianskou komunitou mestečka, jemu tak milého, ako poznamenal, kde mu Božia Prozreteľnosť každý rok dopraje pokojné a užitočné pobudnutie, okrem iného povedal:

„Ďakujem Bohu a som povďačný aj vám všetkým, že všetko, čo sa uskutočnilo, prebehlo podľa poriadku a v pokoji.“

Po týchto slovách a osobitných pozdravoch každej zo spomenutých zložiek, zveril ich záležitosti svätcovi dnešného dňa, sv. Vincentovi de Paul:

„Tento apoštol činorodej milosrdnej lásky, tak drahý kresťanskému ľudu a známy predovšetkým vďaka spoločenstvu sestier, ktoré založil, bol vyhlásený pápežom Levom XIII. za «univerzálneho patróna všetkých charitatívnych diel po celom svete». To vďaka jeho vytrvalej apoštolskej službe, ktorú vykonával takým spôsobom, aby sa evanjelium stávalo stále jasnejším majákom nádeje a lásky pre ľudí tej doby, a to najmä pre chudobných na tele i na duchu. Jeho cnostný príklad a jeho príhovor nech vzbudia vo vašich komunitách a v každom z vás novú horlivosť v solidarite, aby úsilie každého jednotlivca bolo zapojené do spolupráce pri budovaní spoločného dobra. Toto moje srdečné želanie spájam s uistením o mojej spomienke u Pána, aby vám a vašim rodinám pomáhala jeho milosť a aby vás naplnila bohatou útechou. Ešte raz vám ďakujem, milí priatelia, a zo srdca vám žehnám.“ -jak-

Posolstvo Benedikta XVI. k Svetovému kongresu pastorácie pútnikov a pútnických miest

Vatikán (27. septembra, RV) - Svätá stolica dnes zverejnila posolstvo Benedikta XVI. k druhému Svetovému kongresu pastorácie pútnikov a pútnických miest. Ten sa začal dnes a potrvá do 30. septembra v Santiagu de Compostella, na severozápadne Španielska. Organizuje ho Pápežská rada pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich v spolupráci s arcidiecézou Santiaga. Kongres sa koná druhýkrát po 18 rokoch, naposledy v roku 1992 to bolo v Ríme.

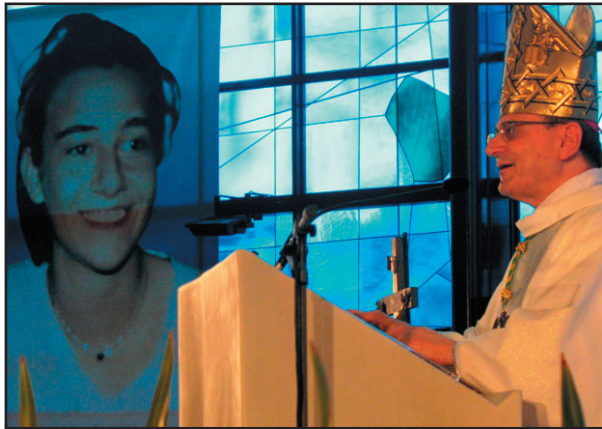
Svätý Otec vyjadruje v posolstve podporu a povzbudenie v pastoračnej práci, ktorá je tak podstatnou pre život Cirkvi. „Sme povolaní evanjelizovať vo svete“ – píše. Aj pútnici musia dostať príležitosť objaviť Pána vo svätyni a na pútnických miestach. Je preto potrebné – uvádza Benedikt XVI., aby nezabudli, že pútnické miesta sú posvätné miesta a teda je potrebné sa k nim správať s nábožnosťou, rešpektom a dôstojnosťou. Takto aj Kristovo slovo, slovo živého Božieho Syna bude môcť jasne zaznievať a udalosť jeho smrti a vzkriesenia - základ našej viery, bude hlásaná v jej úplnosti. So starostlivosťou je tiež podľa pápeža potrebné pristupovať k prijímaniu pútnikov. Pútnické miesta majú zjednodušiť pútnikom prístup ku Sviatosti zmierenia a umožniť im dôstojnú účasť na eucharistickej slávnosti, ktorá má byť vždy stredobodom a vrcholom celého ich pastoračného úsilia. Tak bude možné jasne vyjadriť, že Eucharistia je nepochybne obživou pútnika, je to sviatosť Boha, ktorý nás neopúšťa na ceste, ale je po našom boku a ukazuje nám smer. Ďalej sa v posolstve píše:

„Ako «Božích spolupracovníkov» (porov. 1 Kor 3,9), vyzývam vás všetkých, aby ste sa odovzdali tomuto krásnemu poslaniu a povzbudzovali pútnikov vašou pastoračnou starostlivosťou, pri spoznávaní a napodobňovaní Krista, ktorý kráča s nami, osvetľuje náš život jeho slovom a dáva nám chlieb života v Eucharistii. Takto bude potom putovanie na pútnické miesto, pre tých, ktorí ho navštevujú, vhodnou príležitosťou k upevneniu ich želania podeliť sa s ostatnými o úžasnú skúsenosť, a to vedieť byť milovaní Bohom a tiež vyslaní do sveta svedčiac o tejto láske“ – uvádza v posolstve Benedikt XVI. -sg-

Benedikt XVI. pozdravil v telegrame biskupov na stretnutí v Záhrebe

Vatikán (30. septembra, RV) – Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone zaslal v mene pápeža Benedikta XVI. telegram predsedovi Rady európskych biskupských konferencií (CCEE), ktorým je kardinál Péter Erdő, pri príležitosti plenárneho zasadnutia, ktoré sa oddnes do 3. októbra koná v chorvátskom Záhrebe, a ktoré je zamerané najmä na rodinu a demografický vývoj. Benedikt XVI. v telegrame pozdravuje účastníkov stretnutia a povzbudzuje ich k pokračovaniu v dôležitom diele, pri podporovaní v cirkevných spoločnostiach nevyhnutnej práce za slobodu veriacich a za obranu ľudského života. Svätý Otec ďalej uisťuje o svojej spomienke pri modlitbe za to, aby toto stretnutie prispelo k posilneniu puta jednoty a spoločenstva medzi európskymi biskupmi a k potrebnému povzbudivému impulzu novej evanjelizácie kontinentu. V závere telegramu s radosťou udeľuje svoje apoštolské požehnanie. -sg-

Chiara Luce Badanová je novou blahoslavenou

Taliansko (25. septembra 2010) - Cirkev má od soboty novú blahoslavenú. Je ňou Chiara Luce Badanová (1971 – 1990), talianske dievča, ktoré zomrelo v roku 1990 vo veku 18 rokov. Obradom blahorečenia, ktoré sa konali v Sanktuáriu Božej lásky v Ríme, predsedal prefekt Kongregácie pre kauzy svätých, Mons. Angelo Amato.

Jej veľkosť spočíva v hrdinskom zjednotení vlastného utrpenia s bolesťou Ježiša na kríži. Mimoriadnosť blahorečenia spočíva v skutočnosti, že ako príklad života je vyzdvihnuté mladé dievča, a to v mimoriadne krátkom čase, len 20 rokov po svojej smrti. Podnet k beatifikačnému procesu dal biskup z jej diecézy Acqui, Mons. Livio Maritano, ktorý Chiaru Badanovú osobne navštevoval. O svojom rozhodnutí povedal:

„Zdalo sa mi, že jej svedectvo by mohlo byť významné predovšetkým pre mladých ľudí. Aj dnes je potrebná svätosť. Je potrebné pomôcť mladým ľuďom, aby našli smer a cieľ. Aby prekonávali neistotu, samotu, a svoje otázky tvárou v tvár neúspechom, bolestiam, smrti a akýmkoľvek starostiam. Je prekvapujúce toto svedectvo viery a sily u mladého dievčaťa súčasnosti: je oslovujúce a u mnohých mladých ľudí spôsobuje zmenu ich života. Máme o tom takmer každodenné svedectvá.“

-pd-/foto -rh-

Kardinál Erdő o zasadnutí Rady európskych biskupských konferencií v Záhrebe

Chorvátsko (28. septembra, RV) – „Zvolili sme tému rodiny, pretože rodina je základné dobro pre celú spoločnosť“ – takto charakterizoval predseda Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) kardinál Péter Erdő hlavné poslanie plenárneho zasadnutia, ktoré bude od 30. septembra do 3. októbra v chorvátskom Záhrebe.

be. Účastníci stretnutia sa budú zaoberať úlohou rodiny v európskej spoločnosti s prihliadnutím na demografický vývoj. Zamerať sa chcú najmä na podporu sociálnej politiky adoptívnych rodín v jednotlivých štátoch, ako aj na pastoračnú činnosť Cirkvi.

Kardinál Erdő dodáva: „Žiaľ, dnes rodinu často napáda egoistická kultúra, ktorá sa zameriava výhradne na pominuteľný materiálny blahobyť. Zároveň sa nám zdalo byť vhodné upriamiť sa v tejto súvislosti na demografický problém v Európe, pretože – ako všetci vedia –, mnoho európskych krajín sa nemôže tešiť z vývoja pôrodnosti a tiež z progresívneho starnutia obyvateľstva. Demografická kríza a kríza inštitúcie rodiny sú úzko prepojené. Práve preto Cirkev vyzýva zodpovedných politických predstaviteľov, aby sa zamerali na skutočné problémy rodiny v záujme toho, aby si mohla dovoliť mať deti. Takto naše spoločnosti ukážu, že vedia uvažovať z dlhodobej perspektívy, pozeráť sa za aktuálne problémy a zabezpečiť vyrovnanú sociálnu oblasť, ktorá je základom správnej demografickej rovnováhy. Akú tvár by mala Európa, ak by v nej neboli deti či starí ľudia? Katolícka cirkev už dlhodobo upozorňuje, že západ s momentálnou nízkou populáciou riskuje vážnu sociálnu a kultúrnu katastrofu.“

Rada európskych biskupských konferencií podnietila tiež prieskum, na základe ktorého boli zhromaždené informácie o vývoji populácie, o indexe pôrodnosti, o vplyve demografických zmien na rodinný život, prácu a sociálnu starostlivosť, ako aj o programoch adopcie. Prieskum sa tiež zameriaval na zákony, plány a programy na podporu mnohohodných rodín a podobne. Jeho výsledky poslúžia ako základ k nastoleniu opatrení, ktoré by mala prijať Cirkev.

Časť prác zasadnutia bude venovaná aj téme dialógu s európskymi inštitúciami – Európsku úniou či Radou Európy a tiež témam ako prítomnosť Rómov v Európe a Svetové dni mládeže. Okrem toho sa účastníci budú zaoberať diskrimináciou či intoleranciou voči kresťanom v Európe.

-sg-

Stretnutie vojenských kaplánov v Assisi

Taliansko (27. septembra, RV/Sir) – „Obnovenie vzťahu s Kristom ponúkajú svätosť ako mieru kresťanského života v odpovedi na nové pastoračné výzvy“ - toto predkladá Benedikt XVI. vo svojom posolstve účastníkom týždenného stretnutia vojenských kaplánov, ktoré sa začalo dnes popoludní v Assisi. Podujatie je zamerané na tému „Ohlasovanie evanjelia a modlitba“. Podľa vojenského ordinára pre Taliansko Mons. Vincenza Pelviho, ktorý sa k stretnutiu vyjadril: „pastorácia by nikdy nemala byť jednoduchou stratégiou, administratívnou prácou, ale vždy zostane duchovným záväzkom.“ -jak-

Vo Viedni zasadá komisia pre dialóg medzi katolíckmi a pravoslávnyimi

Rakúsko (25. septembra, RV) - Vďaka pohostinnosti arcibiskupa Viedne, kardinála Christopha Schönborna, v hlavnom meste Rakúska prebieha od pondelka stretnutie Zmiešanej medzinárodnej komisie pre teologický dialóg medzi Katolíckou a Pravoslávnu cirkvou. Komisiu založil v roku 1979 Ján Pavol II. a konštantinopolský patriarcha Dimitrij I. Súčasná fáza dialógu o sviatostnom charaktere Cirkvi a o pápežskom primáte bola zahájená na zasadaní v Ravenne v roku 2007, kedy bol aj schválený spoločný dokument „O eklesiologických a kánonických dôsledkoch sakramentálneho charakteru Cirkvi“. Po tomto zasadnutí v Ravenne sa obe strany zhodujú na tom, že Rím pre „Cirkev mal prvé miesto v postavení a že biskup Ríma bol preto ‚protos‘, to jest prvý medzi patriarchami“. Tohtoročné dvanáste plenárne zasadnutie sa zameriava na štúdium úlohy biskupa Ríma v cirkevnom spoločenstve prvého tisícročia. Komisia je zložená z dvoch zástupcov z každej autokefálnej Pravoslávnej cirkvi a z rovnakého počtu katolíckych členov. Katolícku komisiu vedie arcibiskup Kurt Koch, predseda Pápežskej rady pre podporu jednoty kresťanov, a metropolita Pergama Ioannis Zizioulas z konštantinopolského patriarchátu vedie pravoslávnu komisiu. Hlavnou témou novej fázy dialógu medzi katolíckmi a pravoslávnyimi je Petrovo prvenstvo vo všeobecnej Cirkvi. Kvôli lepšiemu prehĺbeniu tejto témy Zmiešaná komisia vypracovala náčrt, ktorý sa zameriava na prvé tisícročie, kedy boli kresťania z Východu a Západu zjednotení a už od roku 2008 dve podkomisie, jedna v anglickom a druhá vo francúzskom jazyku, pracujú na tejto téme. Pri skúmaní osobitnej úlohy rímskeho biskupa v priebehu prvého tisícročia sa hľadá spoločné chápanie historických faktov a svedectiev, týkajúcich sa vyššie uvedenej problematiky, ktoré by mali viesť k spoločnej interpretácii. Rokovanie sa ukončí v pondelok 27. septembra. -pd-

Katolíci a pravoslávni zverujú jednotu kresťanov modlitbám veriacich

Rakúsko (30. septembra, RV) - Vo štvrtok bolo zverejnené záverečné komuniké XII. zasadnutia Zmiešanej medzinárodnej komisie pre teologický dialóg medzi Katolíckou a Pravoslávnu cirkvou, ktoré sa konalo vo Viedni od 20. do 27. septembra. Na stretnutí bolo prítomných 23 katolíckych členov a okrem predstaviteľov Bulharského patriarchátu tu boli zastúpené všetky pravoslávne cirkvi.

Katolícku komisiu viedol arcibiskup Kurt Koch, predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov, a metropolita Pergama Ioannis Zizioulas z konštantinopolského patriarchátu viedol pravoslávnu komisiu.

Prvý deň stretnutia sa členovia katolíckej a pravoslávnej komisie stretli samostatne, aby koordinovali svoju prácu. Rokovanie pravoslávnej skupiny sa okrem iného zaoberalo návrhom z XI. plenárneho zasadania, ktoré sa v minulom roku konalo v Patose na Cypre. Dlhý čas venovali otázkam týkajúcich sa metodiky dialógu. I katolícka skupina sa zaoberala týmto návrhom, usilujúc sa o vylepšenie textu, ako i reflexiou nad metodologickými otázkami. Ako sa rozhodlo na X. plenárnom zasadnutí v Ravenne v roku 2007, na tohtoročnom zasadnutí komisia skúmala tému „Úloha rímskeho biskupa v spoločenstve Cirkvi v prvom tisícročí“. Pokračovala v hlbšom štúdiu textov z XI. plenárneho zasadania na Cypre a „prerokovala ho ako pracovný dokument“. Tiež rozhodla o tom, že by mal byť aj „naďalej skúmaný“. Zmiešaná medzinárodná komisia okrem toho rozhodla o vytvorení podkomisie na skúmanie teologických a eklesiologických aspektov primátu vo vzťahu k synodalite, teda k spoločenstvu biskupov. Podkomisia predloží svoje štúdie koordináčnému výboru komisie, ktorý bude zasaďať na budúci rok. XII. zasadnutie Zmiešanej medzinárodnej komisie pre teologický dialóg medzi Katolíckou a Pravoslávnu cirkvou bolo charakterizované „duchom priateľstva a dôvernej spolupráce“ a ako sa uvádza v záverečnom komuniké: „Katolíci a pravoslávni zverujú jednotu kresťanov modlitbám veriacich“. -pd-

Seminár na tému Rozvoj a kultúra v Afrike

Pobrežie Slonoviny (27. septembra, RV) - V Abidjane, na Pobreží Slonoviny začal seminár na tému „Rozvoj a kultúra v Afrike“, ktorý organizujú Pápežská rada pre kultúru v spolupráci, Kongregácia pre evanjelizáciu národov a Regionálne biskupské konferencie Západnej Afriky. Účastníci seminára sa chcú zaoberať otázkou, do akej miery prispela nezávislosť k rozvoju obyvateľstva a vplyvom globalizácie na lokálne kultúry.

Na tento účel majú uvedené vatikánske dikastéria v úmysle vytvoriť fórum so zástupcami cirkevných, medzinárodných a mimovládnych organizácií, ktoré by hľadalo spôsoby a prostriedky napomáhajúce rozvoju ľudskej osoby, stvorenej na Boží obraz a podobu. Fórum, ktoré bude zasaďať v marci 2011 si kladie za cieľ uvažovať o „kultúrach, identite a rozvoji ľudí v Afrike a čiernej diaspóre“. Cieľom fóra je teda vytvoriť obraz situácie, z ktorého budú vychádzať konkrétne návrhy, majúce efektívny vplyv na oblasť kultúry a vzdelávania, ako odrazového mostu pre ďalší rozvoj Afriky. -pd-

Editoriál hovorcú Svätej stolice: Bohaté krajiny a povinnosť pomôcť najchudobnejším

Vatikán (25. septembra, RV) – Súčasná celosvetová hospodárska kríza vyvolala paradoxne schopnosť bohatších krajín zabezpečiť uhrádzanie ekonomických strát, a to i v období veľkej biedy, s cieľom zachrániť národný a nadnárodný bankový systém. Ak bolo možné toto, prečo - keď sa jedná o pomoc najchudobnejším krajinám – tie bohaté sa vždy sťažujú na obmedzenosť zdrojov? Na tento rozpor, na ktorý tiež poukázal Benedikt XVI. počas jeho nedávnej cesty do Veľkej Británie, sa v editoriáli pre Vatikánske televízne centrum zamerával aj generálny riaditeľ VR, páter Federico Lombardi SJ:

„Príliš veľké, aby zbankrotovali«. Vo svojom slávnom prejave vo Westminstersej sieni v Londýne pápež pripomenul výraz, ktorý sa stal bežným počas súčasnej hospodárskej krízy, kedy vlády hromadne a včas zasiahli, aby zachránili veľmi dôležité finančné inštitúcie, ktoré sa dostali na pokraj bankrotu. Považovalo sa za nevyhnutné zasiahnuť do rozdelenia obrovských súm – pripomenul pápež - pretože tieto inštitúcie sú «príliš veľké na to, aby zbankrotovali». Hospodárstvo daných krajín by zostalo ťažko poškodené. Pápež chcel povedať, že ak boli schopní takýchto zásahov, aby zachránili veľké finančné inštitúcie, prečo to nejde, pokiaľ ide o rozvoj národov, o zem, hlad, chudobu? V tomto prípade ide o naozaj príliš veľký objekt na to, aby skrachoval!“

P. Lombardi kladie do tohto svetla aj nedávny summit v New Yorku o „cieľoch tisícročia“ a upozorňuje na existenciu rôznych pohľadov. Zdôrazňuje, že ďalšie postupovanie vyžaduje širšiu spoluprácu, nielen zaangažovanie vlád, ale všetkých aktívnych zložiek spoločnosti, ako sveta pokrokového, tak aj menej pokrokového. Svoju reflexiu končí upozornením na miesto, aké tu prináleží Cirkvi: vo svetle duchovnej a morálnej perspektívy vedome a pozorne chrániť základné hodnoty, ako ich naznačuje v encyklike *Caritas in veritate*. „Ako v New Yorku opakovane pripomenul kardinál Turkson, predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj: ľudská osoba musí byť v centre pozornosti pokroku, nemôže byť vnímaná ako nejaká príťaž, ale ako aktívna súčasť riešenia.“

-jak-

XX. generálna kapitula Spoločnosti katolíckeho apoštolátu

20. septembra 2010 sa na Albánskych vrchoch v obci Ariccia, neďaleko Ríma začala XX. generálna kapitula Spoločnosti katolíckeho apoštolátu (kňazov pallotínov). Jej hlavným cieľom je vytýčenie úloh do najbližších

šiestich rokov. Jedným z bodov programu je voľba generálneho predstaveného.

Všetky Generálne kapituly rôznych rehoľných zhromaždení sú v ich dejinách dôležitou udalosťou, ktorá by mala byť silným impulzom k ďalším krokom vpred. V súvislosti s tým Generálne vedenie navrhlo ako motto slová z Evanjelia sv. Jána: „Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ (Jn 20,21). Z tohto dôvodu navrhovaná ústredná téma znie: „Oživovať vieru a rozpaľovať lásku. Kristovi apoštolí vo svete, ktorý sa mení.“

Generálna kapitula je najvyšším orgánom Spoločnosti a na jej obradoch sa zúčastňuje 63 kňazov a bratov reprezentujúcich bežne 2400 pallotínov pracujúcich na všetkých kontinentoch. Obradom predsedá súčasný Generálny predstavený páter Friedrich Kretz. Jeho predchodca biskup Seamus Freeman, sa zúčastní na Kapitule v dňoch venovaných rozvoju Združenia Katolíckeho apoštolátu, ako originálnemu dielu Pallottiho.

Pallotínov zo Slovenska na Generálnej kapitule reprezentuje páter Dariusz Latuszek, predstavený delegatúry sv. Cyrila a Metoda so sídlom v Hronskom Beňadiku. Na Slovensku pallotíni pôsobia v Spišskej Novej Vsi, Smižanoch, Michalovciach, Predajnej a Hronskom Beňadiku.

Martina Holečková

Kritická situácia v Pakistane

Pakistan (28. septembra, RV) - Situácia migrantov v Pakistane sa nezlepšuje. Podľa členov Komunity sv. Egídia, ktorých je v krajine okolo 200, je naozaj dramatická. Rozptýlených obyvateľov zatiaľ vládne úrady nezaregistrovali a dlhý čas nedostali od nej žiadnu pomoc. O týchto ľuďoch sa zaujímajú len mimovládne organizácie. Vláda vyčlenila rad finančných prostriedkov na obnovu krajiny, ale do mnohých vidieckych oblastí zatiaľ pomoc neprišla. Títo občania nedostali ani tzv. „Watan Card“, čo je akýsi druh bankomatovej karty, ktorá umožňuje zaregistrovaným rodinám získať 20.000 rupií, čo je asi 180 eur. Agentúra Fides informovala o vyhlásení niekoľkých koordinátorov Komunity sv. Egídia, vrátane dona Paula Kristiana, ktorí oznámili, že pomoci sa dostalo len asi 300 rodinám a to so silným uprednostňovaním moslimských rodín. Táto skutočnosť vyvoláva napätia vo vnútri táborov, v ktorých sú sústredení migranti. Mimovládne organizácie vyjadrili nespokojnosť s takýmto postupovaním, pretože k tisícom migrantov sa pristupuje tak, akoby neexistovali. Komisia pre ľudské práva v Pakistane, ktorá dáva zaznieť hlasu týchto ľudí, informovala, že chýbajúca registrácia je spôsobená neschopnosťou dať úplatky vládnym úradníkom. Nedostatok registrácie bráni zasa vláde, aby mala k dispozícii spoľahlivé údaje a vytvorila si obraz o reálnej situácii. Rodinám v provizórnych táboroch sa teda neposkytuje adekvátna pomoc a navyše tu hrozí prenikanie radikálnych islamských skupín. -pd-

Premiérka SR prijala predsedu KBS

Predsedníčka vlády SR Iveta Radičová prijala v piatok 24. septembra 2010 v sídle Úradu vlády SR v Bratislave predsedu KBS Mons. Stanislava Zvolenského.

Mons. Zvolenský požiadal premiérku o podporu v oblasti cirkevných inštitúcií sociálnych služieb a navrhol riešenie v podobe spoločnej pracovnej skupiny odborníkov k novelizácii zákona o sociálnych službách.

Obaja sa dotkli i problematiky financovania školských zariadení. Po prechode kompetencií v tejto oblasti na VUC sa vytvorila nerovnováha pri financovaní neštátnych školských zariadení. Predsedníčka vlády prisľúbila prerokovanie týchto otázok v súčinnosti s Ministerstvom školstva SR.

Predsedníčka vlády uvítala iniciatívu KBS pozvať na Slovensko pápeža Benedikta XVI. v roku 2013 pri príležitosti jubilea príchodu Cyrila a Metoda na naše územie. Ako povedala, tieto kroky majú plnú podporu vlády a návšteva pápeža v SR by bola veľkou ct'ou.

Premiérka a predseda KBS sa zhodli sa na tom, že otázky spojené s novou úpravou financovania cirkví momentálne nie sú absolútnou prioritou. Vláda je však pripravená otvoriť diskusiu k tejto téme, ak ju katolícka cirkev iniciuje.

Iveta Radičová sa Stanislavovi Zvolenskému poďakovala za odslúženie svätej omše za obete nedávnej streľby v Devínskej Novej Vsi a predstavila mu novootvorenú kaplnku v budove Úradu vlády, kde sa začala tradícia pravidelných ekumenických bohoslužieb. Zvažuje sa tiež možnosť, že by sa kaplnka otvorila aj širšej verejnosti. Mons. Zvolenský ocenil otvorenosť Ivety Radičovej pre duchovné hodnoty. -jk-/foto -pz-

V Dóme sv. Martina v Bratislave vystavili repliku uhorskej koruny

Pre havarijný stav strechy chrámovej veže sa približne 150 kíl vážiaca Svätoštefánska koruna z medeného plechu dostala v auguste tohto roka z 85-metrovej výšky opäť na zem. Po šiestich týždňoch reštaurátorských prác ju 27. septembra vystavili v Dóme svätého Martina.

Pôvodne mala byť vystavená iba týždeň, ale podľa hovorca Bratislavskej arcidiecézy Jozefa Hal'ka, sa uvažuje o predĺžení výstavy. Návštevníci ju môžu vidieť denne do 19.00 hodiny. Výnimkou je len čas svätej omše v poľudňajších hodinách.

Podľa reštaurátora Lubomíra Saba ju prečistili a odstránili z nej medenku. Pôvodné zlato sa pri čistení koruny použitou technológiou zničilo, teraz je koruna ošetrovaná aj špeciálnym lakom, aby zlato vydržalo najmenej 50 rokov. Na pozlacovanie použili 1576 plátok zlata.

Súčasťou výstavy je aj expozícia dokumentov nájdených v korune. Do zrekonštruovanej koruny boli dané aktuálne dokumenty. Sú tam uvedené najvyššie cirkevné authority, Svätý Otec a pán arcibiskup bratislavský, sú tam uvedené aj authority svetské, to znamená prezident a primátor.“ Rádio Lumen

Arcibiskup Bezák pokračuje v zmenách v riadení arcidiecézy

Trnavský arcibiskup Róbert Bezák pokračuje v zmenách v riadení arcidiecézy v súlade víziou, ktorú prezentoval po nástupe do funkcie. Jedným z jeho cieľov je vybudovať modernú cirkevnú inštitúciu 21. storočia, ktorá by bola flexibilná, reagujúca na požiadavky veriacich i neveriacich a ktorá by zároveň niesla zodpovednosť za svoje vlastné aktivity i dosiahnuté výsledky a otvoreným spôsobom ich prezentovala. Svoju víziu začal plniť postupnými krokmi: zmenami v organizačnej štruktúre, auditom účtovníctva arcidiecézy a elektronizáciou kúrie. Takto chápaná cirkevná inštitúcia by sa ďalej mala stať sebestačnejšou vo financovaní a svoje obchodné aktivity by mala transparentne preukazovať. Takisto chce konať otvorene a zodpovedne vo vzťahu k obchodným partnerom. Na dosiahnutie tohto cieľa bola založená spoločnosť NINETT spol. s r.o., ktorej 100% vlastníkom je Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza.

Spoločnosť NINETT spol. s r.o. vznikla so zámerom byť predĺženou rukou a zároveň ochranným štítom arcibiskupa v ekonomickej agende arcidiecézy. Arcibiskup Róbert Bezák aj takýmto spôsobom reaguje na potreby súčasnej doby a chce vytvoriť kňazom priestor venovať sa pastoračii v čo najväčšej možnej miere. Rokovania s komerčnou sférou prevezmú do rúk odborníci v tejto oblasti.

Medzi ďalšie úlohy a povinnosti spoločnosti NINETT spol. s r.o. bude patriť aj vyhľadávanie partnerov pre financovanie arcidiecézy prostredníctvom rôznych grantov, výziev a sponzoringu a zabezpečovanie výberových konaní pre Arcibiskupský úrad s cieľom znížiť náklady na jeho prevádzkovanie. NINETT spol. s r.o. bude vykonávať aj marketinговú, vydateľskú a distribučnú činnosť. -mv-

Obnovený Kňazský seminár v Nitre má 20 rokov

V Kňazskom seminári svätého Gorazda v Nitre sa 29. septembra 2010 konala slávnosť z príležitosti 20. výročia jeho obnovenia. Súčasťou programu bola svätá omša, prednáška o histórii nitrianskeho seminára a spomienky tých, ktorí stáli pri jeho obnove. Pozvanie rektora prijali mnohí jeho absolventi, pedagógovia a predstavení.

História obnoveného Kňazského seminára v Nitre sa začala písať v lete v roku 1990. Od začiatku bol jej súčasťou aj terajší nitriansky biskup Mons. Viliam Judák, najprv v pozícii prefekta, neskôr rektora. Na slávnosti výročia obnovenia seminára vo svojej prednáške pripomenul, že 2. júla 1990 Biskupský úrad v Nitre prebral budovu bývalého Veľkého seminára, v ktorom bolo počas bývalého režimu historické múzeum. A zaspomínal si: „Celé leto s pomocou veriacich z jednotlivých farností a budúcich študentov, ktorých bolo do prvého ročníka prijatých štyridsať, sa v budove Veľkého seminára upravovali priestory, aby sa už od septembra začalo vyučovať“.

Rektor seminára Mons. Pavol Zahatlan vyslovil vďaka všetkým, ktorí sa o obnovenie Kňazského seminára v Nitre zaslúžili. Ako prvého uviedol kardinála Jána Chryzostoma Korca

Od roku 2008 slúži Kňazský seminár v Nitre dvom diecézám – Nitrianskej a Žilinskej.

Z Kňazského seminára v Nitre vyšlo za 20 rokov 204 nových kňazov. **Miroslav Lyko/ foto Jozef Plutínsky**

Nové skutočnosti inaugurovaného akademického roka v Badíne

V Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského v Badíne 23. septembra 2010 nastúpilo na niekoľkoročnú cestu ku kňazstvu deväť nových študentov. Slávenie svätej omše Veni Sancte predchádzalo akademickej časti otvorenia roku 2010/2011 na Teologickom inštitúte pri Kňazskom seminári Banskobystrickej diecézy.

Svätú omšu spojenú so spoločnou modlitbou k Duchu Svätému celebroidal banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž. Na pôde diecézneho seminára privítal dekana Rímskokatolíckej Cyrilometodskej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave Mons. Mariána Šurába. Pri oltári s diecéznym biskupom sa zjednotili i vyučujúci a predstavení kňazského seminára a ceremonár Mons. Jozef Štrba.

„Svet potrebuje Krista!“ zdôraznil aj pri tejto príležitosti diecézny biskup Rudolf Baláž. Ako ďalej uviedol, Cirkev potrebuje kňazov spoľahlivých tak po stránke intelektuálnej ako i duchovnej. Bohoslovcov povzbudil k tomu, aby počas šesťročného štúdia v seminári rozvíjali vzájomnú bratskú zodpovednosť. Mons. Baláž sa zamyslel nad niektorými posolstvami úspešnej apoštolskej cesty Benedikta XVI. vo Veľkej Británii. Seminaristov, kňazov ale i laických zamestnancov seminára a teologického inštitútu vystríhal pred servilnosťou moci sveta. Práve naopak, vyzval ich k dôvernému priateľstvu s Pánom a svedectvu.

Akademickú časť programu vo veľkej aule otvoril rektor a moderátor štúdií kňazského seminára Ján Viglaš. Tu si deväť nových prijatých kandidátov dennej formy štúdia prevzalo svoje študentské indexy na miestnom Teologickom inštitúte. Dekan fakulty Mons. Marián Šuráb v príhovore poprial novému rektorovi banskobystrického seminára Jánovi Viglašovi, „aby sa mu darilo vytvárať spoločenstvo silných, vzdelaných a zbožných mužov viery.“ Dekan ďalej prítomným zaželal, aby ich svet študentov i svet vyučujúcich oslavoval Boha spoločnou prácou. Katedra biblických vied sa rozšírila v novom akademickom roku 2010/2011 o nové vyučujúceho. Z rúk diecézneho biskupa si oficiálne poverenie Veniam docendi vyučovať latinský jazyk prevzal Dušan Kováč-Petrovský. **Zuzana Juhaniaková**

Veni Sancte v košickom UPC

V pondelok 27. septembra 2010 v seminárnom Kostole sv. Antona Paduánskeho v Košiciach oficiálne začalo svoju činnosť pre akademický rok 2010/2011 Univerzitné pastoračné centrum sv. košických mučeníkov.

Slávnostné Veni Sancte zaznelo z hrdiel šiestich stoviek študentov, ktorí prišli pozvať Ducha Svätého do svojho študijného života. Svätú omšu pri tejto príležitosti celebroidal košický pomocný biskup Mons. Stanislav Stolárik. V homílii povzbudil študentov k skutkom lásky aj medzi spolužiakmi a k rozširovaniu svojho obzoru čítaním kvalitnej náboženskej literatúry.

Po svätej omši nasledovalo agapé, kde sa zvítili tí, ktorí to nestihli počas prvého týždňa prebiehajúceho semestra. Prítomní sa mohli osobne porozprávať s otcom biskupom, ktorý ich očaril svojou láskavosťou a zmyslom pre humor. **Veronika Hubeňáková**

Týždeň kresťanskej kultúry v Žilinskej diecéze

Týždeň kresťanskej kultúry je podujatím, ktoré zorganizovalo združenie EКУZA v spolupráci s Inštitútom Communio, n.o. a mestom Žilina v Roku kresťanskej kultúry na Slovensku. Je to prvé podujatie takéhoto druhu na Slovensku.

Počas Týždňa kresťanskej kultúry chcú kresťanské cirkvi v Žiline predstaviť svojim členom, obyvateľom mesta Žilina a jej návštevníkom niečo z tvorby ľudí, ktorí sa inšpirovali Bibliou a jej posolstvom, resp. vychádzajú z hodnôt dobra, pokoja a múdrosti. Ponúku výstavy (ikon a fotografií), prednášky, dokumentárny film, obrazovú meditáciu, verejné čítanie Biblie a autorskej tvorby, hudobný festival, konferenciu, ale aj diskusiu na ekonomickú tému či otvorenie klubu spoločenských hier. Týždeň kresťanskej kultúry v Žiline má ambíciu naštartovať niektoré projekty

z dlhodobého hľadiska a každoročne priniesť niečo nové a inšpiratívne pre život a diskusiu.

Rok kresťanskej kultúry na Slovensku 2010 vyhlásila Konferencia biskupov Slovenska a Ekumenická rada cirkví v spolupráci s Ministerstvom kultúry SR. Poslaním Roka kresťanskej kultúry 2010 na Slovensku (ďalej aj RKK 2010) je realizáciou odborných, umeleckých a iných podujatí, televíznych a rozhlasových programov, edičných, publikačných a ďalších aktivít prispieť k priblíženiu fenoménu kresťanskej kultúry odbornej i širokej laickej verejnosti, poukázať na význam a miesto kresťanskej kultúry, kresťanského umenia, vedy, vzdelávania a výchovy v hodnotovom systéme súčasného človeka.

Dôležitým cieľom projektu je približovanie významných udalostí našej histórie, života a diela významných osobností a hlavne sprítomňovanie myšlienkového presahu uvedených udalostí a tvorby do našej kultúrnej a kresťanskej prítomnosti. Veľmi dôležitým zámerom RKK 2010 je prehlbovanie spolupráce kultúrnych inštitúcií s cirkevnými, občianskymi a záujmovými subjektmi. Zároveň podporiť spoluprácu jednotlivých cirkví a náboženských spoločností, šíriť konfesijnú toleranciu a ekumenizmus. V neposlednom rade cieľom RKK 2010 je plnenie dôležitej úlohy pri tvorbe, ochrane, zachovávaní, no najmä znovu vytváraní sakrálneho nehmotného kultúrneho dedičstva a tým aj posilňovanie kultúrnej rozmanitosti a ľudskej tvorivosti.

EКУZA je nezáväzné združenie kresťanských cirkví v Žiline. Spoločne sa stretávajú a pracujú od roku 2000. Inštitút Communio je nezisková organizácia, ktorú založila Žilinská diecéza v roku 2010. Cieľom Inštitútu Communio, n.o. je organizovanie

aktivít v oblasti vzdelávania detí, mládeže a dospelých, tvorba, rozvoj, ochrana, obnova a prezentácia duchovných a kultúrnych hodnôt a publikačná činnosť.

Peter Holbička

Katolícku univerzitu navštívil prof. Florentin G. Martínez

Kumrán, Nový zákon a vplyv Zvitkov od Mŕtveho mora na chápanie biblických textov boli hlavnými témami hosťovských prednášok prof. Florentina Garcíu Martíneza na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku (TF KU). Jeho prednášky zazneli na pôde TF KU 20. a 24. septembra a na Teologickom inštitúte TF KU v Spišskom Podhradí 21. a 24. septembra. Návšteva sa konala na pozvanie Katedry histórie a biblických vied TF KU. Profesora Martíneza z poverenia rektora KU prijal aj prorektor pre výchovu a mobility doc. Róbert Lapko v utorok 21. septembra na rektoráte KU, kde rokovali o možnostiach ďalšej spolupráce.

„Prof. Martínez je členom medzinárodného tímu na identifikáciu a zverejňovanie Zvitkov od Mŕtveho mora a patrí medzi rešpektovaných a svetovo uznávaných odborníkov na uvedenú oblasť. Mimoriadne nás teší, že prijal pozvanie práve na Katolícku univerzitu v Ružomberku, ktorej sa týmto otvárajú možnosti pre ďalšiu vedeckú zahraničnú spoluprácu,“ vysvetlil prorektor Róbert Lapko. Ako dodal, prednášky prof. Martíneza sa strelili s veľkým záujmom študentov i pedagógov: „O tom, že na Slovensku a našej univerzite vidí odborný vedecký potenciál, svedčí aj fakt, že prednášky ukončil výzvou, aby študenti pokračovali v analýze a interpretácii objavených Zvitkov od Mŕtveho Mora.“

Spoluprácu s belgickou Katolíckou univerzitou v Leuvene inicioval pred niekoľkými rokmi terajší rektor KU prof. Tadeusz Zasepa. V súčasnosti sa okrem aktívnej spolupráce teologických fakúlt v Košiciach a v Leuvene pripravuje spolupráca ostatných fakúlt oboch univerzít, informoval prorektor Róbert Lapko. Prvú študentskú mobilitu na pracovisku prof. Martíneza aktuálne uskutočňuje poslucháč teológie TF KU Lukáš Durkaj, v minulom roku sa učiteľskej mobility zúčastnil pedagóg doc. František Trstenský.

Prof. Martínez bol od roku 1980 profesorom na univerzite v Groningene v Holandsku, kde v rokoch 1992 - 2008 stál na čele Inštitútu pre Kumrán. V ostatných rokoch učil aj na Katolíckej univerzite v Leuvene v Belgicku, kde je v súčasnosti emeritným profesorom.

Vladimír Buzna